

V. PATRIMONI HISTÒRIC, EDUCACIÓ I CULTURA.

B. EDUCACIÓ

3. EDUCACIÓ NO REGLADA.

Segons P. Alzina i Seguí, doctor en ciències de l'educació i membre de l'IME, defineix l'**educació no reglada** com la formació que s'imparteix en centres educatius o en altres llocs, sense finalitats educatives concretes, no regulada, de manera estricta, per lleis i normativa. És molt més flexible, adopta una àmplia varietat de modalitats i permet adaptar-se a un major número de demanes socials. La titulació o certificació que s'obté no sol tenir validesa acadèmica. Normalment, el coneixement de determinats continguts apresos en ensenyaments no reglats s'han de validar a través d'una prova elaborada des l'ensenyament reglat.

També se l'anomena **educació no formal o educació informal**. En l'**educació no formal**, l'ensenyament no és graduat, té un caràcter intencional i està planificada. Normalment, pot estar regida per lleis, però no de caire educatiu (formació ocupacional). L'accés a l'oferta és normalment lliure i existeix poc control sobre el professorat, els continguts o els materials. Normalment se certifiquen els resultats, però les certificacions i titulacions no estan homologats.

En darrer lloc, l'**educació informal** és aquell àmbit en que l'aprenentatge s'adquireix de manera casual i atzarosa. No hi ha intencionalitats educatives explícites, no s'avaluen els resultats, no existeix control sobre aquest tipus d'accions i no es certifiquen els aprenentatges.